

Tarkusetablett

Elasid kord seitsme maa ja mere taga kolm koolivenda Mark, Martin ja Markus, kes olid head õppijad ja väga targad poisid. Kõik inimesed nende külas olid aga rumalad ja ei käinud koolis, sest nad lihtsalt ei viitsinud õppimisega tegeleda ning õppimine polnud ka kohustuslik.

Kõik kolm poissi olid väga nõrдинud ja pahased oma külaelanike peale, sest nad teadsid, et inimene peab õppima ja targaks saama. Kahjuks ei olnud nende külas kedagi, kellega neil oleks olnud ühiseid mõtteid, huvisid ja ideid jagada.

Nende perel oli rahaliselt halb seis ja vanemad ütlesid, et kõik peavad tööle minema. Nad otsustasid oma ettevõtte avada, mis toodab tarkusetablette, mis aitavad omandada tarkust, suudavad inimestele aru pähe panna, parandavad mälu ja teevad tugevaks.

Sellist imetabletti oli raske välja mõelda, aga kuna inimesed olid rumalad, olid nad valmis tormama seda iga hinna eest ostma. Vennakesed hakkasid toote arendamist proovima ja nad said mitmest grammist meest ja kalaõlist juba kolm tabletti. Nad ei olnud üldse kindlad, kas see töötab ning see oli väga riskantne algatus.

Nad pidid suhtlema kolme vanema nõiaga ja kõik soovitasid teha ühe inimese peal katsetusi. Katsejänese leidmine ei olnud üldse kerge ülesanne. Lõpuks leidsid nad külaservast ühe väikese poisi nimega Juhan. Katsetati ööd ja päevad, nii lausa kolm päeva jutti. Kurvastusega pidid nad tõdema, et see ei toiminud üldse ning nad pidid hakkama mõtlema uuele tootearendusele ja seeläbi jõudma järeldusele, et milline komponent veel puudu on või mis siia maani valesti on läinud.

Nende perel oli raha vaja ning sellega oli väga kiire. Nad hakkasid proovima igasuguste limataoliste asjadega ja nendega katsed näitasid lõpuks päris häid tulemusi. Jõuti järeldusele, et puudevaks komponendiks on jõud, sest kõik külaelanikud tavaliselt lihtsalt lamasid, löid aega surnuks ja sõid.

Aega läks ja vaeva nähti, aga lõpuks olid tarkusetabletid valmis. Alguses prooviti neid ka ilma reklaamita müüa, kuid keegi ei ostnud. Paari päeva pärast pandi kõigisse kaheteistkümmesse linna mängurite klubidesse üles üks reklaamleheke, millel oli informatsioon imetablettide

kohta. Kohe järgmisel päeval oli neil kilomeetrine saba inimesi, kes kõik nõudsid targaks tegevaid tablette. Kõik soovijad ostsid 50 euroga ühe tableti. Tableti tegi kalliks see, et see valmis puhtalt käsitööna.

Seitsme minutiga oli esimene partii tarkusetablette otsas ja neid tuli toota umbes 1000 korda rohkem, kuid selleks ei olnud lihtsalt ressursi, kuigi raha oli teenitud üksjagu. Puudu oli pigem inimressursist, sest neil ei olnud piisavalt töökäsi. Vennad otsustasid tööle võtta ja tablette tootma panna kõik, kes olid tableti võtnud ja selle mõjul targemaks saanud. Kahjuks ei viitsinud päris kõik ennast ettevõtlusega siduda.

Tööotsaga tutvust tegema tuli kaksteist meest ja üks naine ning kõik asusid kohe tööle. Nad tegid päevaga umbes 500 tabletti. Iga tabletti, mis letile pandi, osteti kohe ka ära. Külapoiste pisikene leiutis oli tegelikult nagu rahamasin, mis andis eluks vajalikud sissetulekuallikad ja see oli nii neile kui ka teistele kasulik.

Seitsme kuuga suutsid nad teenida miljoneid. Suureks uuenduseks oli ka see, et inimesed hakkasid käima tööl ja koolis ning ametisse määratud nõukogu otsustas sisse viia kohustusliku koolihariduse.

Isegi aastaid hiljem töötab vennakeste poolt loodud tabletivabrik ja igapäevaselt toodetakse järjest uusi ja uusi targaks tegevaid erimaitselisi tablette. Kui nad ära pole surnud, siis õitseb nende äri ja õnn ikka veel edasi.

Gert Martin Savitsch

Tabasalu Ühisgümnaasium

6. b klass

Juhendaja: Janika Ojamäe

12.03.

Krista Savitsch krista.savitsch@tyg.edu.ee